

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Lønninger for de under Sorø Akademis Skovvæsen ansatte Skovfogder.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4817 ff.)

Der var til denne Behandling intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C) vedtoges med 83 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Lønninger for de ved de kongelige Døvstummeanstalter ansatte Lærere m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1576.)

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren (*Nielsen-Grøn*): Som man vil se af Betænkningen, er Udvalget enigt. Dette er jo en Sag, som er ganske ejendommelig. Almindelige Lønningslove have ikke megen Interesse, men jeg tror nok, det kan siges, at er der nogen Lønningslov, som har interesseret i det mindste Udvalget, saa har det været denne angaaende de kgl. Døvstummeinstitutter. Disse stakkels døvstumme have jo i mange Aar været betragtede om ikke som hele saa dog som halve Idioter, men naar man nu ser, hvor meget der gøres for at redde disse stakkels Mennesker, som mangle Hørelsen og dermed Taleevnen, saa vil man forstaa, at vi, som have betragtet Sagen med alvorlige Øjne, have rejst rundt og set paa de forskellige Døvstummeinstitutter. Alle de døvstumme samles nede i Fredericia, der opholde de sig en Tid, saa blive de delte. De allerdaarligste komme her til København. De mellembegavede blive i Fredericia, mens de bedst begavede komme

til Nyborg. Vi have haft Lejlighed til at se baade Døvstummeskolen og Instituttet i Fredericia, og jeg maa sige, at de Kaar, de bo under, ere for nogles Vedkommende heldige, men med Hensyn til Døvstummeskolen, som er lejet ind, vil jeg sige, og jeg tror, jeg kan udtale det paa Udvalgets Vegne, at vi ønske, at de maa komme under andre Kaar. Det er uheldige Forhold, de leve under, og der er ingen Tvivl om, at Regeringen og Rigsdagen maa være belavede paa, at vi skulle have denne Skole flyttet. Maa jeg benytte Lejligheden til med det samme at sige, at jeg tror, det var heldigt at flytte Skolen fra Fredericia over til en anden Del af Landet. Beboerne i Fredericia ere ikke saa helt glade ved, at der bliver en hel Koloni af døvstumme der, men jeg mener ogsaa, at der er andre Egne af Landet, som ere berettigede til at have disse Skoler. Der er jo mange Grunde til, at man gerne vil have Skolerne delte, Interessen vil jo ogsaa vokse derved.

Jeg skal nu gaa over til de forskellige Ændringsforslag. Vi ere enige om, at al Lærergerning er en alvorlig Gerning, men ingen Lærergerning er saa ansvarfuld som den ved Døvstummeinstitutterne. Over for disse Mennesker, som hverken kunne høre eller tale, fordres Taalmodighed og Kærlighed. Ændringsforslag under Nr. 1 gaar ud paa, at Forstanderen i Stedet for at faa Lønnings-tillæg hvert 5. Aar, skal have det hvert 4. Aar. Vi gaa ud fra, at man skal have det her som ved de andre Etater. Ændringsforslag under Nr. 2 er en Redaktionsændring, en Forbedring af Loven. Nr. 3—4 og 5 ere ligeledes Redaktionsændringer. Nr. 6 er ogsaa en Forbedring. Ændringsforslag under Nr. 7 er stillet af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet. I Stedet for at de i Ændringsforslaget omhandlede hidtil have været honorarlønnede saaledes, at man paa Finansloven bestemte deres Løn, og de ikke havde fast Ansættelse, er det Hensigten ved Forslaget, som er stillet af Ministeren og tiltraadt af Udvalget, at man vil give dem fast Ansættelse, saa at de nyde Pensionsret. Der er jo mange honorarlønnede ved de forskellige Institutter, og jeg tror, det er retfærdigt, at de faa Pensionsret, saa at de kunne se en nogenlunde lys Alderdom i Møde. Jeg skal paa hele Udvalgets Vegne tillade mig at anbefale Forslagene til Vedtagelse.

Ousen: Det var slet ikke min Hensigt at tage Ordet ved denne Lejlighed,